

Kačena divoká,
letěla z vysoka,
jagariček dobrý strelec,
strelil jí do boka.

Do boku levého,
pod pravú nožičku,
a ona si zaplakala
sedla na vodičku.

Ej Bože, rozbože,
už sem dolétala,
už sem svojích drobných
dětí dochovala.

567.

Suš. 697.

Z Lišně.

Na-ša vra-na se vdá-va - la, na - ša vra-na
se vdá-va - la la la, vše-cke zví-řa - ta po-zva - la la la,
vše-cke zví-řa - ta po-zva - la.

Naša vrana se vdávala,
všecke zvířata pozvala.

Vzál jo brablec první tanec,
stópl hí na levé palec.

Všecke zvířata pozvala,
jenom sovo nepozvala.

Te seš, brabče, te seš hlópe,
na můj palec mně nestópe.

Jak se sova zdověděla,
hned se na cestu vydala.

Debe to nebele hosti,
polámala bech ti kosti,

Sama sedla podle pícky,
dala si hrát po německy.

Ale že só tade hosti,
nechco dělat mrzutosti.

568.

Živě.

Z N. Lhotek.

Ej lí - ta - ěa ěa - što-ven-ka, lí - ta - ěa, až sa o - na